

تطور مسئله زیارت اهل قبور در تشیع و تسنن

عنوان انگلیسی:

عنوان عربی:

نویسنده: مجتبی صدقت

استاد راهنما: مهدی فرمانیان

مقطع: کارشناسی ارشد

استاد مشاور: محمد جاودان

رشته:

استاد ناظر:

دانشگاه: دانشکده شیعه شناسی دانشگاه ادیان و مذاهب اسلامی

تاریخ دفاع: 1390

واحد:

کلمات کلیدی: زیارت قبور، شیعه، اهل سنت، پیامبر، ائمه معصومین، صحابه، سیره، شد رحال

مساله زیارت قبور، در صدر اسلام به صورت بسیط و بدون شاخ و برگ، مطرود بود. در قرآن به صراحت، دستوری برای زیارت قبور رفتن یا منع از آن وجود ندارد. طبق گزارش برخی روایات، در مقطع زمانی خاصی، اصل زیارت قبور توسط نبی مکرم اسلام، ممنوع شد؛ اما پس از مدتی این منع، توسط ایشان نسخ شده و آن حضرت بر جوار بلکه استحباب آن، دستور داد. این حکم و مقدماتش به عنوان اصلی در بین مسلمانان پذیرفته شده بود. کم کم در بین مسلمانان، مساله زیارت قبور، دارای شاخ و برگ زیادی شد. اوج بحث، پیرامون زیارت قبور توسط ابن تیمیه رقم خورد. او با این که اصل زیارت قبور را پذیرفته بود سفر برای زیارت را ممنوع دانست و مباحث جدیدی را پیرامون مساله زیارت قبور، مطرح کرد. در این رساله به این نتیجه رسیدیم که اصل زیارت قبور، هیچ مخالفی ندارد؛ اما سفر برای زیارت قبور علی رقم حکم به جواز توسط اکثر مسلمانان، به وسیله ابن تیمیه و پیروانش از جمله وهابیت مورد تشکیک قرار گرفت. این پایان نامه، پس از بررسی مساله زیارت قبور در قرآن و سنت رسول خدا، ائمه معصومین علیهم السلام و صحابه، به سیره علمی (در بخش حدیث، فقه، کلام و عرفان) و عملی شیعه و سنی در مساله زیارت قبور پرداخته است.